

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 1T/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010315
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1619010315.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Erika Tomusa a prísediacich F. Q. a U. B., v trestnej veci obžalovaného P. X. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. septembra 2019 v Malackách, takto

rozhodol:

obžalovaní:

P. X., nar. XX. P. XXXX v F., trvale bydliskom č. d. XXX, XXX XX I., t. č. vo väzbe od 17. decembra 2018 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

F. X., nar. XX. Z. XXXX v B., trvale bydliskom I., t. č. vo väzbe od 17. decembra 2018 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

D. G., nar. XX. Z. XXXX v F., trvale bydliskom č. d. XXX, XXX XX V. E., t. č. vo väzbe od 17. decembra 2018 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

sa uznávajú vinnými, že

1) obžalovaný P. X.

si zadovážoval pervitín od obvineného L. X. a F. Q. minimálne od mája 2018 do 20.08.2018 a následne po zadržaní L. X. a F. Q., ďalej od doposiaľ neznámych osôb (dílerov), pričom drogu prechovával u seba, prípadne na doposiaľ presne nezistenom mieste v okrese Malacký a aj iných miestach, pričom pervitín obvinený predával ďalším osobám (V. Q., F. Q., T. A., Q. O., F. V., E. F., Z. L., K. B., Z. B., F. X., I. M., E. B., X. A., F. O.), ako i ďalším doposiaľ neustáleným osobám (narkomanom), ktorí sú uvedení v záznamoch telekomunikačnej prevádzky z akcie „PRELEC1“ v Bratislavskom kraji a ktorí ho kontaktovali telefonicky a po dohode si upresnili miesto stretnutia a odovzdania drogy a finančnej hotovosti,

2) obžalovaný F. X.

si zadovážoval pervitín od obvineného L. X. a F. Q. minimálne od mája 2018 do 20.08.2018 a následne po zadržaní L. X. a F. Q., ďalej od doposiaľ neznámych osôb (dílerov), pričom drogu prechovával u seba, prípadne na doposiaľ presne nezistenom mieste v okrese Malacký (Bratislavský kraj), pričom pervitín obvinený predával ďalším osobám (K. B., Z. B., T. A., X. X., F. L., X. X.), ako i ďalším doposiaľ neustáleným osobám (narkomanom), ktorí sú uvedení v záznamoch telekomunikačnej prevádzky z akcie „POGY“ a „POGY2“ v Bratislavskom kraji a ktorí ho kontaktovali telefonicky a po dohode si upresnili miesto stretnutia a odovzdania drogy a finančnej hotovosti,

3) obžalovaný D. G.

si zadovážovala pervitín od obvineného L. X. a F. Q. minimálne od mája 2018 do 20.08.2018 a následne po zadržaní L. X. a F. Q., ďalej od doposiaľ neznámych osôb (dílerov), pričom drogu prechovávala u seba vo V. E., v mieste svojho bydliska, prípadne na doposiaľ presne nezistenom mieste v okrese Malacky (Bratislavský kraj), pričom pervitín obvinená predávala ďalším osobám (Z. B., F. V., Z. L., F. L., T. E., X. A., X. K.), ako i ďalším doposiaľ neustáleným osobám (narkomanom), ktorí sú uvedení v záznamoch telekomunikačnej prevádzky z akcie „IVETA1“ v Bratislavskom kraji a ktorí ju kontaktovali telefonicky a po dohode si upresnili miesto stretnutia a odovzdania drogy a finančnej hotovosti,

pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

teda

v bode 1) obžalovaný P. X.

neoprávnene predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

v bode 2) obžalovaný F. X.

neoprávnene predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

v bode 3) obžalovaná D. G.

neoprávnene predala, zadovážila a prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách

čím spáchali

v bode 1) obžalovaný P. X.

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona,

v bode 2) obžalovaný F. X.

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona,

v bode 3) obžalovaná D. G.

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona

Za to sa im
ukladá

obžalovanému P. X.

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to 1 ks prehnutý mobilný telefón zn. NOKIA, čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou Tesco Mobile č. XXXXXXXXXXX XXX XXXXX.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 3 (tri) roky.

obžalovanému F. X.

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, model SM-G388F, čiernej farby, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X so SIM kartou Tesco Mobile č. XXXXXXXXXXX XXXX XXXX a micro SDHC kartou 8 GB zn. Kingston.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 3 (tri) roky.

Obžalovanej D. G.

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest prepadnutia veci a to 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, model GT-I9060I/DS, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X so SIM kartou T-Mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-X L.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava podal dňa 14. júna 2019 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 14. júna 2019, č. 2Kv 16/19/1100-21, na obžalovaných P. X., F. X. a D. G., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. septembra 2019 všetci obžalovaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či každý z obžalovaných:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny a ich kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaných P. X., F. X. a D. G. vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestov a ochranných opatrení, a to oboznámením listinných dôkazov, predovšetkým zápisnice o vydaní veci č. I. 67 - 68, zápisnice o vydaní veci č. I. 89, zápisnice o vydaní veci č. I. 112, aktualizovaných odpisov registra trestov na všetkých troch obžalovaných a centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo 16. septembra 2019 na všetkých troch obžalovaných, ako aj ďalšími listinami a zároveň súd vykonal dokazovanie aj prečítaním znaleckého posudku č. 13/2019, odvetvie psychiatria, vypracovaný MUDr. L. F. na č. I. 407 - 411, znaleckého posudku č. 12/2019, odvetvie psychiatria, vypracovaný MUDr. L. F. na č. I. 421 - 424, znaleckého posudku č. 14/2019, odvetvie psychiatria, vypracovaný MUDr. L. F. na č. I. 425 - 429 a znaleckého posudku č. 14/2019, odvetvie psychiatria, vypracovaný MUDr. F. G. dňa 09. Septembra 2019.

Čo sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaných súd zistil, že obžalovaný P. X., tak ako to vyplýva z odpisu registra trestov, nebol súdne trestaný; evidovaný má jeden záznam týkajúci sa podmieneného zastavenia trestného stíhania rozhodnutím Okresnej prokuratúry Senica zo 04. októbra 2012, sp. zn. Pv/331/12, s tým, že napokon došlo k osvedčeniu sa obžalovaného v skúšobnej dobe. Obžalovaný F. X. nemá evidovaný žiadny záznam v registri trestov. Obžalovaná D. G. má tiež evidovaný má jeden záznam týkajúci sa podmieneného zastavenia trestného stíhania a to rozhodnutím Okresnej prokuratúry Bratislava 4 z 26. apríla 2005, sp. zn. 3Pv/313/05, s tým, že napokon došlo k osvedčeniu sa obžalovaného v skúšobnej dobe; okrem toho bola trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo 04. júla 2013, sp. zn. 2T/31/2013 odsúdená za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody, s tým, že v súčasnosti sa na ňu hľadá akoby nebola odsúdená. Čo sa týka priestupkov, obžalovaný P. X. má evidované menej vážne dopravné a majetkové priestupky i priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré bol sankcionovaný peňažnými pokutami, F. X. má evidované 2 dopravné priestupky, za ktoré bol sankcionovaný peňažnými pokutami, a obžalovaná D. G. má evidované 1 majetkový priestupok, za ktorý bola sankcionovaná peňažnou pokutou.

Zo znaleckého posudku psychiatricky MUDr. L. F. č. 13/2019 vyplýva, že znalkyňa u obžalovaného P. X. diagnostikovala syndróm závislosti na MFA a THC, závislosť na alkohole a liekoch preukázaná nebola. Vyšetrením nebolo zistené žiadne závažné ochorenie z okruhu psychotických ochorení, afektívnej poruchy (depresie, mánie), či organické poškodenie mozgu. Obžalovaný P. X. nebagatelizoval a nedisimuloval závislosť, množstvo a frekvenciu, verbalizoval motiváciu k abstinencii, znalkyňa nekonštatovala jeho nebezpečnosť pre spoločnosť. Zo znaleckého posudku psychiatrika MUDr. F. G. č. 9/2019 vyplýva, že závislosť od pervitínu u obžalovaného P. X. spolu so zmenou osobnosti má jeden zo základných príznakov a tým je „craving“ (baženie po droge), čo má, resp. malo vplyv na ovládajúcu zložku konania obžalovaného. Miera zmenšenia ovládajúcej schopnosti obvineného môže byť považovaná za forenzne menej významnú, avšak správanie obžalovaného v jeho minulosti bolo podriadené centrálnym príznakom závislosti. Čo sa týka rozhodovacích schopností, ktoré sú súčasťou, či premostením medzi schopnosťami ovládať a rozpoznať, opäť vstupuje faktor psychickej zložky závislosti ako zásadný, znalec však musí konštatovať, že rozpoznávaciu zložku konania nemôže vyhodnotiť ako forenzne významne zmenšenú. Zo znaleckého posudku psychiatricky MUDr. L. F. č. 12/2019 vyplýva, že znalkyňa u obžalovaného F. X. diagnostikovala syndróm závislosti na MFA a THC, závislosť na liekoch preukázaná nebola. Vyšetrením nebolo zistené žiadne závažné ochorenie z okruhu psychotických ochorení, afektívnej poruchy (depresie, mánie), či organické poškodenie mozgu. Obžalovaný F. X. nebagatelizoval a nedisimuloval závislosť, množstvo a frekvenciu, verbalizoval motiváciu k abstinencii, znalkyňa nekonštatovala jeho nebezpečnosť pre spoločnosť. Zo znaleckého posudku psychiatricky MUDr. L. F. č. 14/2019 vyplýva, že znalkyňa u obžalovanej D. G. diagnostikovala syndróm závislosti na viacerých návykových látkach s preferenciou MFA, alkoholu a nikotínu, závislosť na liekoch preukázaná nebola. Vyšetrením nebolo zistené žiadne závažné ochorenie z okruhu psychotických ochorení, afektívnej poruchy (depresie, mánie), či organické poškodenie mozgu. Obžalovaná D. G. nebagatelizovala a nedisimulovala závislosť, množstvo a frekvenciu, verbalizovala motiváciu k abstinencii, k závislosti je kritická, znalkyňa nekonštatovala jej nebezpečnosť pre spoločnosť.

Pri ukladaní trestu súd u všetkých obžalovaných prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že sa všetci obžalovaní k spáchaniu trestného činu

priznali a trestný čin úprimne oľutovali [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. U obžalovaného P. X. a F. X. súd zistil tiež poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že pred spáchaním skutku viedli riadny život. U obž. F. X. a D. G. súd súčasne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, spočívajúcu v tom, že napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Žiadne priťažujúce okolnosti u žiadneho z obžalovaných zistené neboli. U obžalovaného P. X. prevažovali teda poľahčujúce okolnosti v pomere 2:0, u obžalovaného F. X. v pomere 3:0 a u obžalovanej D. G. v pomere 2:0. V zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona súd preto u všetkých obžalovaných znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe v rozpätí od 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace (15 rokov - 10 rokov = 5 rokov; 5 rokov : 3 = 1 rok a 8 mesiacov).

Obhajoba sa v prípade všetkých obžalovaných v súvislosti s prevahou poľahčujúcich okolností a ďalších okolností domáhala využitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu. Pokiaľ ide o aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona súdom, už z názvu tohto ustanovenia je zrejmé, že pôjde o ojedinelý a nie o pravidelný postup súdu. Použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona prichádza do úvahy len vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery obvineného má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre danú osobu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, kedy možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu, ustanoveného týmto zákonom. Súd teda pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovaným uloží, vychádzal jednak z toho, že trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabráňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatelov, aby viedli riadny život, ale kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu k okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a a jednak z § 39 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Súd preto s prihliadnutím na zásadu primeranosti prísnosti trestu k trestnému činu obžalovaným uložil trest odňatia slobody podľa kritérií obsiahnutých v ustanovení § 39 ods. 1 Trestného zákona (mimoriadne zníženie trestu), nakoľko uloženie trestu odňatia slobody aj na samej dolnej hranici trestnej sadzby (10 rokov) by bolo pre obžalovaných vzhľadom na pomery obžalovaných a možnosti ich nápravy neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Trestný zákon v ustanovení § 39 ods. 3 stanovuje obmedzenia pre mimoriadne zníženie trestu, ktorými je súd svojom rozhodovaní viazaný. Podľa § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona nesmie súd v danom prípade uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov. Súd použil pri ukladaní trestu mimoriadne zmierňovacie ustanovenie s ohľadom na možnosti nápravy obžalovaných, ktoré sú v jeho prípade pozitívne, poukazujúc aj na závery znaleckých posudkov. Súd preto vyjadruje presvedčenie, že uloženie trestov odňatia slobody aj na samej dolnej hranici trestnej sadzby 10 rokov je v prípade obžalovaných skutočne neprimerane prísny trestom, pričom na ich nápravu a ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Čiastočne pri rozhodovaní súdu v prospech mimoriadneho zníženia trestu zavážil aj pomer priznaných poľahčujúcich a priťažujúcich u obžalovaných v tom smere, že všetky tieto poľahčujúce okolnosti, ktoré inak samy osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, v konkrétnom prípade v súhrne a v spojení s ostatnými okolnosťami prípadu nadobudli taký význam, že ich bolo možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona (R 21/1970), pretože preukazujú jednoznačne kritický postoj obžalovaných k spáchaniu skutku, oľutovanie jeho spáchania, ďalej to, že v prípade obžalovaných nejde o nebezpečných recidivistov, a napokon uvedomenie si protiprávnosti a nebezpečnosti so snahou po náprave tým, že významne napomohli objasniť prejednávajúcu trestnú činnosť. V tejto súvislosti súd poukazuje zároveň na to, že zo skutkovej vety rozsudku, z ostatného spisového materiálu ako aj z oboznámených listinných dôkazov vyplýva, že v hierarchii osôb, podieľajúcich sa na celkovom konaní, týkajúceho sa prejednávanej trestnej činnosti, bol títo traja obžalovaní dílermi na nižšej úrovni, v porovnaní s napr. L. X. a F. Q., od ktorých drogy kupovali, ako od dílerov drog na strednom stupni, ktorí obžalovaným P. X., F. X. a D. G. ako nižšie postaveným dílerom predávali pervitín na jeho konečný predaj, predovšetkým v oblasti Záhoria; na vrchnom článku stál tunajším súdom už právoplatne odsúdený X. F., ktorý drogy distribuoval odsúdeným L. X. a F.

Q.. Tresty uložené obžalovaným P. X., F. X. a D. G. sú teda v súlade so zásadou, aby najprísnejšie boli potrestané najvyššie články drogovej trestnej činnosti, ktoré sa zaoberajú dílerstvom drog, a nie samotní narkomani, ktorí prípadne ešte drogy predajú iným narkomanom. Napokon, u obž. P. X. súd ako mimoriadne zmierňovacie ustanovenie aplikoval aj § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, nakoľko tento - ako to vyplynulo zo znaleckého dokazovania - spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, a zároveň súd uloží ochranné liečenie.

Súd preto obžalovaným mimoriadne znížil trest podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a uložil im tresty pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody - zhodne vo výmere 5 a 1 roka nepodmienečne, ktoré sú trestami zákonnými, spravodlivými, zohľadňujúcimi všetky vyššie popísané okolnosti osôb obžalovaných a okolnosti prípadu a dostatočne a spravodlivo zohľadňujúce účel trestu.

Pri rozhodovaní o zaradení obžalovaných P. X., F. X. a D. G. na výkon trestu súd aplikoval § 48 ods. 2 písm. b) a ods. 4 Trestného zákona a všetkých obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a nie maximálnym [§ 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona], nakoľko súd je toho názoru, že s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaných, bude náprava všetkých obžalovaných v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia lepšie zaručená.

Všetkým obžalovaným P. X., F. X. a D. G. boli uložené aj jednotlivé tresty prepadnutia vecí - mobilných telefónov s príslušenstvom, špecifikovaných vo výroku rozsudku, nakoľko tieto boli použité na spáchanie trestného činu, čo vyplýva z povahy vecí, ich vlastností a účelu požitia. Uvedené okolnosti boli zhodne potvrdené obžalobou i obhajobou a samotní obžalovaní nenamietali voči uloženiu trestov prepadnutia uvedených vecí.

Súd všetkým trom obžalovaným uložil ochranné protitoxikomanické liečenie, a to predovšetkým s poukazom na závery znaleckého dokazovania, pričom u obžalovaného P. X. a F. X. znalkyňa navrhla ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko v ich prípadoch je daná potreba liečby v chránenom prostredí, eliminácia rizika rýchleho návratu do prostredia závislých, dlhodobá detoxikácia, edukácia o psychosociálnych a medicínskych následkoch ďalšieho užívania drog, a aj to, že komplexnú protitoxikomanickú liečbu ešte neabsolvovali. U obžalovanej D. G. znalkyňa navrhla ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, nakoľko už absolvovala ústavnú liečbu, je dostatočne edukovaná o závislosti a jej negatívnych vplyvoch na psychický a somatický stav užívateľa; u obžalovanej je potrebná skôr sekundárna a terciárna prevencia užívania návykových látok na slobode a monitorovanie dodržiavania abstinencie práve mimo chráneného prostredia.

Všetkým trom obžalovaným súd obligatórne ukladal ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ich súd odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a tento ochranný dohľad súd vo všetkých troch prípadoch uložil vo výmere 3 rokov, v rámci ktorej bolo zohľadnené aj mimoriadne zníženie trestu a tým pádom skoršie vykonanie trestov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.